

PLÁTKO †

Mar/87

Moderný svet bol vybudovaný bez ženy.
Trpel tým, že nemal matku.
Je neľudský.

/M. Quoist/

Všetko najlepšie k MDŽ praje mužská časť redakčnej rady a celá chlapčenská Ruža.

Program :

- Pokus č. 1 - Ilustrácia
- + pokus č. 2 - úvod /ženám/
- + pokus č. 3 - úvod II. /dievčenská linka Plátka/
- + pokus č. 4 - zväčšime si rozhľad /hebrejsky/
- + pokus č. 5 - prechádzka.../Liturgia prírodných symbolov/
- + pokus č. 6 - zo zahr. tlače /Uveríte? - Oživená minulosť/
- + pokus č. 7 - cirkvi a sekty u nás II. /Anabaptisti, Baptisti/
- + pokus č. 8 - pápež v Taize II.
- + pokus č. 9 - aspoštolát modlitby
- + pokus č.10 - nasledovania hodný príklad /Kytica od zdrava-
sového útoku/
- + pokus č.11 - novinka /Tri Zdravasy/
- + pokus č.12 - My Vám /Som tu/
- + pokus č.13 - Vy nám /Ekumenizmus v praxi/
- + pokus č.14 - apoštolský list Jána Pavla II. p.p. mladým V.

=

Informácie, vedomosti, prax
=====

VIERA A ŽIVOT

BLAŽENSTVÁ

*Pre tých, ktorí nestratili žartovnosť
a ktorí chcú zmúdrieť.*

*Blažení, ktorí vedia smiať sa zo seba;
budú sa naveky veseliť.*

*Blažení, ktorí poznajú horu z krtinca;
budú ušetrení zbytočných starostí.*

*Blažení, ktorí dávajú pozor kam kráčajú;
vyhnú sa množstvu banánových šupiek.*

*Blažení, ktorí vedia odpočívať
a spať bez ospravedlňovania sa;
zmúdrejú.*

*Blažení, ktorí vedia mlčať a počúvať;
naučia sa množstvu nových vecí.*

*Blažení, ktorí zachovali súdnosť
nebrať seba príliš vážne;
všetci ich budú chváliť.*

*Blažení, ktorí odpovedajú na volanie o pomoc
ich bratov bez toho, aby si mysleli,
že sú nenahraditeľní;
budú šíritel'mi radosti.*

*Blažení, ktorí vážia si úsmev
a zabúdajú na urážky;
ich cesta bude slnečná.*

*Blažení, ktorí priateľ'sky rozmýšľajú
o správaní sa svojho suseda,
napriek všetkým zovňajškom;
budú ich považovať za bláznov,
ale láska k bližnému to požaduje.*

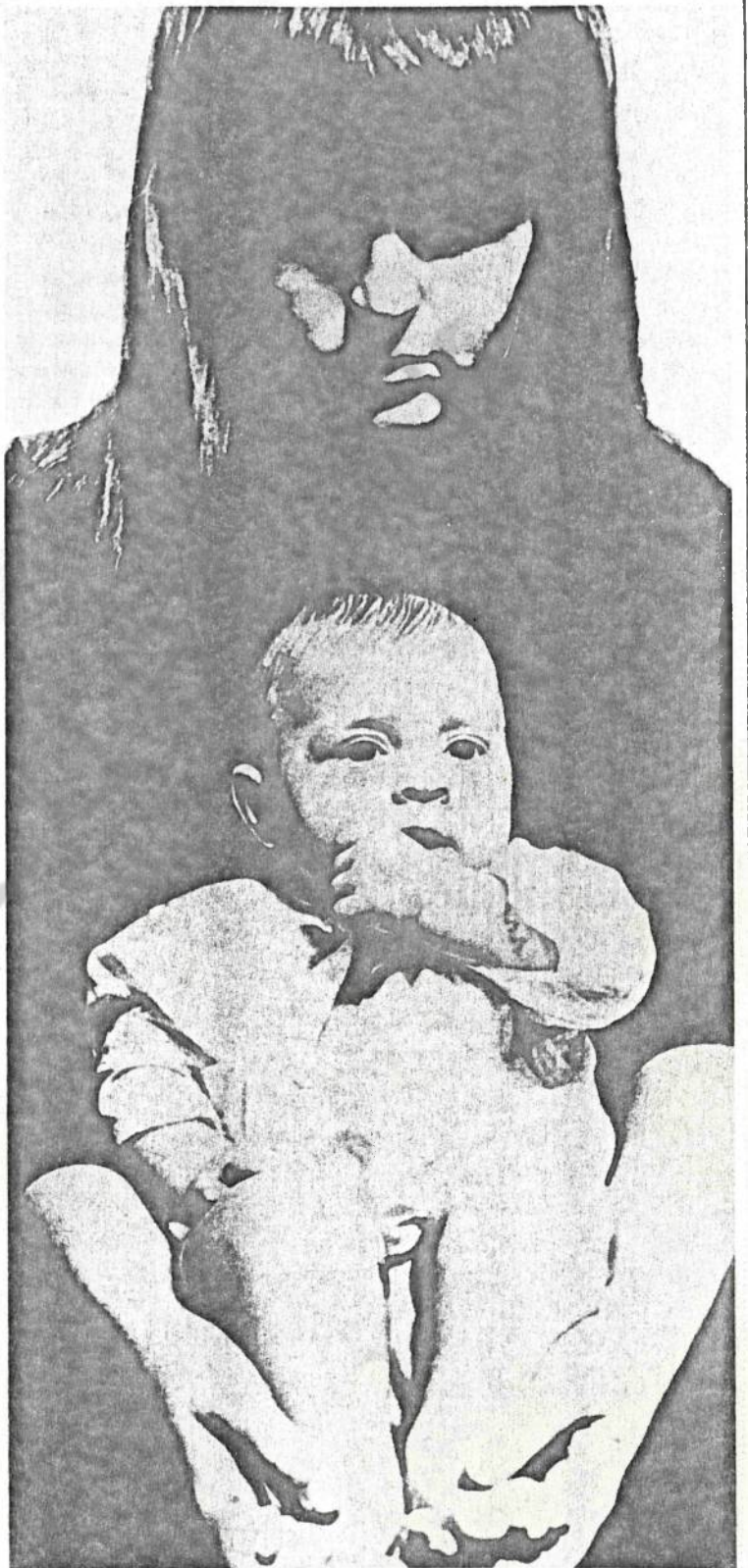
*Blažení, ktorí rozmýšľajú skôr než konajú,
a modlia sa skôr než rozmýšľajú;
vyhnú sa mnohým nástrahám.*

*Blažení ste, ak viete mlčať a usmievať sa
hoci vás niekto preruší, aby sa s vami škriepil,
alebo stúpil vám na nohu;*

Evanjelium začína prenikať do vašej duše.

*Blažení ste, najmä, ak spoznávate Pána
vo všetkom s čím prídete do styku;
našli ste pravé svetlo,
našli ste pravú múdrosť.*

*(Notre-Dame de la Trinité)
"Our Lady of the Cape"
January-March, 1980, p. 19.
Z angl. preložil - Huron.*

Úvod I.

Je marec, a my, mužský rod /lat. masculinum/ sme pri príležitosti 8. marca nútení aspoň trochu si spomenúť na naše mamy, sestry, a ... poprípade aj kamarátky. Ani my v Plátku nechceme zostať o preto, milé ženy, tento úvodník je celý Váš.

Náš príhovor by mal byť srdečný, vtipný a milý ... no keďže ma nanspadne /ako obvykle, keď treba/, čo Vám povedať, použijem slová /na úrovni/ všetkým dobre známeho spisovateľa Michela Quoista: Určití ľudia ešte stále podceňujú ženy. Niektoré ženy preto cítia žiaľ nad svojím ženstvom a dožadujú sa "emancipácie", ktoré je však len umelým prispôbením tomu, čo považujú za privilégiá mužov.

Mo muži a ženy sú úplne rovní čo do hodnoty, pritom však rozdielni a vzájomne sa dopĺňajú...

Vzhľadom na porádovačnú a bezohľadnú prevahu hmoty si predovšetkým ženy musí uvedomiť svoju zodpovednosť svedkyne a matky toho, čo je ľudské.

Úvod II.

Milí čitatelia!

Od tohoto mesiaca do Plátku začneme prispievať aj my dievčatá, nežnejšia časť nášho spoločenstva. Začiatky sú vždy ťažké a ani my sa určite nevyhneme rôznym problémom. Ale všetko záleží iba na nás. Čo bude našou úlohou? Predovšetkým nebať sa vyjadriť svoj názor na veci, či situácie okolo nás, nepr. napísať meditáciu nad knihou, článkom, ktorý nás zaujal, vyjadriť chválu či kritiku alebo návrh na rôzne akcie, opísať zaujímavý zážitok, či stretnutie, ktorého ste sa zúčastnili - prste vyjadriť sa ku všetkému čo sa nám páči, či nepáči.

Milé dievčatá, vidíte, že záleží iba na vás, čo si vyberiete. Budeme neskierne radi, keď sa rozhodnete prispieť, pretože prispievať budete do Plátku dovtedy, dokedy budú príspevky. Tak to by bolo na úvod zatiaľ všetko. Želám vám veľa elánu, tvorivých síl a dobrej vôle pri písaní a čakáme na vaše príspevky!

ZVÄČŠINE SI ROZMLÁD /zúsky/

Rádujte sa blagoslovená Mária,
 Gospod a Tobaj, blagoslovená ty medzi ženami,
 i blagosloven plod čreva Tvojego
 Iesus.

Svjataja Marija, Mater Božija
 molis i naš graňnych nina i v smerti
 našaj. Amin.

PRECHÁDZKA ZA POSVÄTNÝMI ZNAMENIAMI

Dnes : Liturgia prírodných symbolov.

Liturgia používa i prírodné symboly, čiastočne zdedené zo Starého Zákona /olej, kadidlo, popol, kropenie hyzopom sp./, čiastočne zavedené Kristom ako symboly Nového Zákona. Niektoré z nich sa stali sviatosťnými znakmi /voda, olej, kríž, chlieb/, iné sa používajú pri sväteniach. Svetlo, popol, kameň, nápoj z mlieka a medu podaný neovkresťancom, realizujú novú zaslúbenú zem a nový ľud Boží. Tieto prírodné symboly používa Cirkev výhradne v liturgii. O Cassal o tom píše "Kresťan vie, ... že príroda spolu s človekom vzdychá pod hriechom a že táži po vykúpení, vie však súčasne, že príroda je dielom Božím. V tomto zmysle ju miluje a vidí v nej stopu Božiu. Ale sám stojí nad ňou, je sú obrazom a nástrojom duchovným. Tak sa i liturgia od počiatku dívala na prírodu, od okamihu, keď Pán použil chlieb a víno ako prvky odtavej obety. Cirkev sa neostýchala prevziať ani prírodné symboly, ktoré používali vo svojich kultoch pohania a vykázal im správne miesto i dal im pravý zmysel. Tým de-revel príroda prvoradených...oslávenie tek ako posvätila ľudské telo sviatosťami a bohoslužobnými gestami."

Znak soli

Sól mala už v pohanskom náboženskom živote moc odháňať démonov a choroby. Židia solili každú obeť /Lv 2,13;Ex43,24/. Sól dodáva tiež charakteristický chuť a chráni potravu pred skazou, je teda symbolom OCHRANY PRED HRIECHOM A PRAVEJ MUDROSTI /vy ste sól zeme, Mt 5,13/. Sól sa používa v liturgii pri svätení vody. Prikrate sa dnes pridanie soli vynecháva, pretože symbolika soli-mudrosti je už súčasťou človeku nerozumná /cirkev nikdy neváhala vylúčiť zo svojej liturgie symboly a úkony, ktoré modernému kresťanovi už nič navrevali/. Orasý žitateľ /ka/, spýtaj sa sám seba, či si soľou zeme v prostredí v ktorom žiješ? Či sa dokážeš distancovať od hriechu, i keď je väčšina tvojich kolegov a spolužiakov do neho zapojená?

Znak vody

Vo všetkých kultúrach je prasympolom OČISTENIA. Židia sa umývali a kropili pri vstupe do chrámu /Ex 30,21/. Islam, hinduizmus tiež pozná takéto umývanie. Kristus použil tento zmysel v zázraku udrevenia slepca, keď mu prikázal, aby sa umyl v rybníku Siloe. Pri starokresťanských chrámoch bol bazénik, v ktorom si prekrstovaní umývali ruky pred vstupom do sväteyne. Hypelit hovorí, že "si umývajú ruky, kedykoľvek sa modlia". Dnes sa tento zvyk zachoval v tzv. sväteničke, ktorá je pozostatkom bazénu. Podľa sv. Jána Zlatoústeho má slúžiť variaciu, aby si pred vstupom do chrámu nia- len ruky umývali, ale i srdce. Cirkev veľmi skoro začala svätiť vodu. - na východe ešte správy z 3. stor. /formular Eucharistie Serapionov 362 r./. V Ríme sa svätila voda aspoň v 5. stor. a podľa príkladu proroka Elizea /4 Kráľ 3,19/ sa do nej pridávala sól. Zmysel tohoto svätenia je lustratívny /odháňanie zlej soti/. Svä-

tením Cirkev vodu očistila. Očistila ju od temných mocností, ktoré v nej drisnu. To nie je prázdne slovo! Kto má vnímavú dušu, ten už ucítil, to kôzlo prírodnej moci, ktorá môže z vody vystupovať. Kto má A je to iba moc prírodná? Nie je to aj niečo tane, mimoprirodné? V prírode, vo všetkých jej bohatstvách a kráse je i zlo, živel démonický. /R.G./ Nemali ste napr. stiesnený pocit, keď ste pozerali na temné horské pleso? "Cirkev očisťuje vodu od všetkého protibožského a svätí ju a prosí Boha, aby ju učinil prostriedkom sily svojej milosti" /R.G./. Svätaná voda sa používa na pokropenie v kostoloch, v domoch a pri rozličných sväteniach a žehneniach. Keď kňaz teda kresťan vstupuje do domu Božieho, kropí čelo, prsia, ramená t.j. celú svoju bytosť čistou a očisťujúcou vodou, aby jeho duša bola čistá. Nie je to krásne? Nie je to krásne, ako sa v tomto zvyku hriechu zbavená príroda a milosť a po čistote túžiaci človek schádzajú v znamení kríža? V minulosti sa svätaná voda nachádzala v každej domácnosti vo sväteničke. Každý den sa začínal a končil prežehnaním "navlhčenou" rukou. Nebolo by dobré naše domácnosti premeniť na také malé chrámy a zaviesť do nich opäť sväteničky? Romero Guardini o tom píše "moc nie je priateľom človeka, hovorí príslovie. Je v tom kus pravdy. Sme stvorení pre svetlo. Akonáhle sa človek zveruje v moc spánku, žmy, v ktorej zhaslo svetlo dna i svetlo vedomia, tu sa znamenie kríža so svätanou vodou stáva symbolom OSLOBODENIA a OČISTENIA PRÍRODY: nech ma Boh chráni pred všetkým, čo je temné! A keď ráno vychádza zo spánku, z temnoty a nevedomia a znovu začína svoj život, čini to opäť. Je to potom SPOSIENKA NA SVÄTÚ VODU, Z KTOREJ PRI KRSTE VYSTUPIĽ K SVETLU KRISTOVU /sposienka na kresť./ Tiež je to zvyk krásny. Stretáva sa v ňom vykúpená duša a vykúpená príroda v znamení kríža. Vo všetkých filozofických smeroch predného Orientu sa voda pokladá za počiatok a pôvodcu stvorenia. Iste každý z vás zažil "znovuzrodenie", keď sa počas horúceho leta ponoril do vody. Voda je spovednicou tela. Kratná voda je spovednicou duše, ktorá záhyba dedičný hriech i všetky ostatné hriechy /v prípade kresťtu dospelého/. Ponorenie do vody znamená návrat k pôvodnému stavu, vynorenie, nové zrodenie, nové stvorenie. Tertulian spomína, že starí kresťania sa krstili ponorením do kratnej vody. V jednote baptistov sa ešte i dnes uznáva len kresť dospelých. V niektorých cirkvách prebieha kresť v romantickom prostredí pri mori, pod vedepedom sp. Symboliku kresťtu krásne rozpracoval sv. Pavol. ...Len tak mimochodom, drahý čitateľ/ka/, viete dátum dna, kedy si bol pokresťený? Nezabudni ku svojmu každodennému vďakyzdaniu poďakovať aj za dar svietosti kresťtu. Nech nám to svätaná voda a svätenička pripomína.

Znak popola

"Všetko sa zmení v popol. Mój dom, odev i náradie a peniaze, les, pole i lúka. Pes, ktorý ma sprevádza, i zvierá v stajni. Ruka, ktorou píšem, i čítajúce oko a celé moje telo. Ľudia, ktorých som miloval, i ľudia, ktorých som nenávidel, i ľudia, ktorých som sa bál. Čo sa mi na zemi zdalo veľkým, aj čo malým, i čo opavrhovaným, všetko sa zmení v popol, všetko..." /R.Guardini/. Popol je pozostatok toho, čo už nie je, je symbolom PORINUTELNOSTI u všetkých národov symbolom SMUTKU a PŮKÁNIA. V Starom Zákone je zaznamenaný ako úkon pokánia pôst a sypanie popola na hlavu. Tertulian uvádza, že kresťania konali pokánie v kajúcom rúchu a popole. Od 11.stor. sa používal popol ako prax verejného pokánia. Dnes sa zvyk tejto praxe uživa na Popolcovú /škeredú/ stredu alebo "popolec" na začiatku 40-dňového pôstneho obdobia pred Veľkou Nocou. Kňaz robí popolom na čelo veriacich znak kríža so slovami "Človeče, spomni, prach si a na prach sa obrátiš". Popol sa "vyrába" z posvätných ratolestí Kvetnej nedele z predchádzajúceho roka.

Znak kadidla

Kadidlo je voňavá živica z kôry neveľkého stromu *Boswellia sacra*, rastúca v Arábii a Somálsku. Už v židovských obradoch bolo kadidlo, totiž dym stúpajúci k nebu, SYMBOLOM MODLITBY /Z 140, 2 tiež Zj 8, 3-5 - modlitba svätých/. V chráme stál zlatý oltár, na ktorom sa kadidlo ráno a večer spaľovalo ako obeť chvály. Zj 5,8 /kľananie sa 24 starcov/ tiež hovorí o kadidle, ako o symbolu KĽANANIA SA. Západná liturgia dlho nechcela prijať kadidlo do svojich bohoslužieb, lebo pri prenasledovaní sa používalo pri pohanských obradoch. Kadidlo sa pred modlemi alebo obrazmi cisára. Stažilo, aby prenasledovaný kresťan hodil len niekoľko zrniek kadidla, aby bol zachránený pred smrťou. Až v 5. stor. ho západní kresťania prijali, na Východe sa však ako púša Egeria používal už od 4. stor. napr. na Veľkú Noc v chráme Božieho hrobu. V ňom bolo zvykom používať kadenie /incenzácia/ pri pohreboch. Kadidlo sa hádzalo na žeravé uhlie. Neskôr sa používali rôzne nádoby na spaľovanie. Kadidelnice stáli alebo viseli na reťazkách pred ostatkami mučeníkov prípadne pred obrazmi /ikonami/. Mali aj hygienický účel - dezinfekcia /pri pohreboch/, alebo vo vydychanej miestnosti na osvieženie vzduchu. Okladzanie možno použiť :

- a/ pri vstupnom sprievode
- b/ na začiatky sv. omše, okladzanie oltára má ODHÁŤ DIABLA, UZDIERIT-OCISTIŤ PRIESTOR, ABY BOL PRIJATÝ BOHOM
- c/ v sprievode k evanjelióvemu čítaniu
- d/ pred hĺsaním evanjelia - k UČTE JEŽIŠA a symbol LÚBEZNOSTI JEHO NAUKY, ktoré poslucháčom PRINÁSA POZDANIE
- e/ okladzanie obetných darov, knaza a ľudu
- f/ pri pozdvíhovaní hostie a kalicha po premenení.

Okladzanie oltára je vlastne dramatizácia Žalmu 140, 2. V súčasnosti sa používa iba na veľké sviatky, keď knaz chce podľa jeho uváženia, "... keď Pán sedel v Bethanii a Mária priniesla drahocenný olej a vyliala ho na jeho sväté nohy a vysušila mu ich svojimi vlasmi a vôňa naplnila celý dom. Malodušnosť reptala "k čomu táto strata". Syn žolí však hovorí: nechajte ju, stále sa to ku dnu môjho pohrebu. Bolo tu tajomstvo smrti, lásky, vône a obety." A tak je tomu i v kadidle. Tajomstvo krásy, ktorá nepozná žiadneho účelu, ktorá stúpa slobodne hors, tajomstvo lásky, ktorá horí a spaľuje sa a prechádza smrťou. Semozrejme aj tu stojí vyprahlá myseľ a pýta sa "načo to všetko? Je to obeť vône a same Písmo hovorí, že sú to modlitby svätých. Obrazom modlitby...ktorá nemyslí na žiadny účel, ktorá nič nežiada a vystupuje ako sláva Otcu po každom žalme, ktorá sa kľania a chce vzdať vďaka Bohu pre jeho veľkú slávu... V náboženstve však býva aj také modlitba, ktorá pochádza z chudobnej mysle, z vyprahlého srdca ako reptajúce slová Judáša Iskariotského. Modlitba sa tu mení v duchovnú záľitkovanosť, má byť odmeraná dobre, formulovaná a občiansky rozumná. Takýto druh ľuď nevie nič o kráľovskej plnosti modlitby, ktorá chce dávať. Nevie nič o hlbokom kľanení, nevystupuje, pretože je láskou a vôňou a krásou. A čím viac miluje, tým viac je tiež obetou, a vôňou vychádzajúcou zo strevujúceho ohňa". /R.Č./

ŽIVĚNÁ MINULOST

V talianskom časopise "Domenico del Corriere" z 2. mája 1972 bol uverejnený článok novinára Vincenta Maddaloniho, ktorý po prvýkrát zaznamenáva svetovú verejnosť a vynálezcom, ktorý má zmeniť svet podľa toho, kto ním bude vládnuť. Preto je objav sňatý úplne tajnosťou. O čo vlastne ide?

Benediktínsky kňaz p. Pellegrino Ernetti /ner. 1925/, profesor pre polyfóniu /staroveká hudba/, je osobnosťou veľmi známou nielen vo svete hudby, ale i vedy. Už roky obhajuje vo svojich knihách a prednáškach názor, že všetky zvuky od začiatku sveta môžu byť zachytené, i keď sú veľmi zriedené, slabé a to vhodnými prístrojmi. Spolu s dvadsiatimi vedcami-fyzikmi vyniesli prístroj, pomocou ktorého dokázali v laboratóriu "navrátiť k životu" hlasy a udalosti z minulosti. Vďaka tomuto prístroju mohli sa k nám vrátiť Tudia dávnych čias so svojimi vyhláseniami, slovami a obrazmi z ich života. Pomocou vedy a techniky dokázali urobiť to, čo tužili starovekí vedci. Už vo 4. storočí pred Kristom prišli Pytagorejci a Aristotelioni k presvedčeniu, že rozloženie zvukov by sa dalo dať k rekonštrukcii obrazu. Teraz sa tento senzačný objav uskutočnil.

Historia objavu p. Ernettiho začína v roku 1955. V tej dobe začal študovať elektronické kvity a aplikovať ich na hudbu. Profesor Ernetti vyučuje prepolyfóniu na jedinej dosiaľ existujúcej katedre tohoto odboru na konzervatóriu Benedetto Marcello v Benátkach. Študuje tu hudbu zhruba od 13.-14. stor. pred Kristom do 11. stor. po Kristovi. Zaujímali ho rytmy starovekej hudby, či je podobný dnešnému. K objavu mu dopomohla elektronika, presnejšie elektronická oscilografia. Prvé výskumy boli urobené na katolíckej univerzite v Miláne spolu s p. Augustinom Camellio. P. Ernetti má zásluhu na tom, že postavil základný princíp pre celý ďalší výskum, ktorý ostatní uznali a prijali.

Záleží totiž na tom, že raz realizovaná zvuková a svetelná vlna sa úplne nerozkladá, ale sa transformuje, premieňa, ale zostáva. Preto môže byť rekonštruovaná ako každá energia, vyslaná z nejakého zdroja, napr. ľudský hlas, či už priamy alebo reproduktovaný. Táto zvuková vlna sa delí na zvuky, tóny harmonické, ultratóny, hypertóny, hypotóny atď. Chová sa podobne ako hmoty, rozložené atómovou energiou. Hmoty sa môže totiž rozložiť nielen aj po atóm, ale na častice ešte menšie. Potom partikulárnymi procesmi sa môže zas rekonštruovať do svojej pôvodnej formy, pretože je energiou. Je na to pravda treba určitých prístrojov, no princíp zostáva. Ani hmoty, ani energia sa vôbec nerozkladá, ale premieňajú. Preto tu vôbec neplatí námetka: nič nevidím, nepočujem, teda neverím. Naším obmedzeným sluchom napr. nikdy nepočujeme ultrazvuky. A pravda je jasná, že sú zvieratá, ktoré ultrazvuky počujú.

V rozhovore so spomenutým novinárom p. Ernetti zdôraznil, že jeho štúdiá nemá nič spoločné s parapsychológiou, ani metapsychikou, ktoré sa snažia vysvetliť hlasy a javy z druhého sveta. Ide mu iba o otázku čisto vedeckú: ak totiž platí zásada, že zvukové vlny sú energiou, plynie z toho, že sa môžu zachytiť a rekonštruovať.

Tak by bolo možné znova vyvolať z prístroja "hlasy" a podobne i "obraz". I svetelná vlna je energiou, utvorenou so svetlom a vo svetelné vlny sa tiež rozkladá. Svetlo je totiž pôvodný činiteľ, ktorý tvorí iné energie obsiahnuté v hmoty. Vo sv. Piese čítame, že prvého dne stvoril Boh svetlo, tzn. že tým stvoril základný element, z ktorého bolo vytvorené všetko ostatné. Takto svetelná vlna je matkou ostatných energií. A ako je možné rekonštruovať ostatné energie, ešte skôr je to možné so svetelnou energiou. Zvukové vlny spolupôsobí so svetelnou energiou na vytváraní všetkých ostatných energetických síl, ktoré preto tiež môžu byť zachytené a rekonštruované pomocou prístrojov.

Táto vedecká skupina prvá na svete zostrojila prístroje z reči antén, ktorá umožňujú synchronizáciu jednotlivých hlasov a obrazov. Je známe, že každý človek od narodenia až do smrti zanecháva za sebou akási dvojitá stopu: zvuková a obrazová, akási druh "legitimácie", ktorá je svojaka pre každú osobu. Na základe tejto stopy sa môže rekonštruovať /"znovu vyvolať"/ každá osoba vo všetkých svojich činoch a slovách a preto sme dnes znova schopní vidieť a počuť veľké osobnosti historie. Novinár v spomenutom článku uvádza, že dokázali rekonštruovať presnú výslovnosť starovekých jazykov a okrem iného napr. podozrela sa lokalizovať, rekonštruovať a zachytiť tragédiu Thyestés, divadelnú inscenáciu, ktorá sa hrávala v Ríme r. 169 pred Kristom pri príležitosti Apollonových hier v Apollonovom chráme. Dielo, zložené od Quinta Ennia bolo na svoju dobu veľmi náročné po básnickej stránke a preto sa z neho zachovali len malé zlomky. Teraz pomocou prístroje dokázali nielen rekonštruovať celé dielo, ale i prepísať hudbu. Zachytili i tváre prítomných návštevníkov, masky hercov a iné.

Podľa článku p. Ernatti v rozhovore s novinárom mal poznamka, že tento prístroj by však mohol spôsobiť všeobecnú tragédiu, pretože odníma človeku slobodu a voľnosť. Možno ním totiž zachytiť myšlienku človeka, lebo ide taktiež o vysielenie energie. Takto by sa nás musel alebo nepriateľ mohol dozvedieť, čo si myslíme. Je preto veľmi dôležité, aby sa tieto prístroje nedostali do rúk komunistov, aby boli pod prísny dozorom, leby neboli zneužitá.

Týmto spôsobom bol zachytený celý Kristov život /podľa tohto článku a bola tam uverejnená aj fotografia Krista na križi/. Jeden známy kňaz sa pýtal p. Ernattiho na túto fotografiu. Odpovedal mu: "fotografie je autentická". Máme však mnoho iných, na ktorých je Pán Ježiš krajší. Tu je totiž blízko smrti. Kristova tvár je nápadne podobná obrázku podľa zjavenia rehoľnici Faustine Kowalskej, ktorá Spasiteľa povzbudzoval, aby sa modlila "Ježišu, dôverujem v Teba". Povedal jej tiež, že na uvedenom obraze, ktorý bol narytovaný podľa tohto zjavenia, má ten istý pohľad, aký mal na križi.

/Správa o tomto článku, ktorý bol uverejnený začiatkom mája 1972, došla k nám asi o mesiac spolu s fotografiou, o ktorej sa tam hovorilo. Ktośi ze známych z Prahy si spomenul, že pred viac ako 6 rokmi náhodou videl istých odborníkov, ktorí pomocou zvláštnych aparátov fotografovali vraj historické osobnosti na Karlštejne a inde/.

parapsychológia - "nová psychológia" - veda, ktorá sa zaoberá výnimočnými duševnými javmi ako napr. prenášanie myšlienok - telepatia. Snáď sa tieto javy vysvetlia prirodzenou cestou.

CIRKVI A SEKTY U NÁS II.

ANABAPTISTI - vznik: Zwickau 1520, zakladateľ: Janál Münzer.

Jedna z najstarších protestantských sietí mystického charakteru. Pomenovanie dostala v dôsledku toho, že zavrhuje krstanie detí /baptizmus-krstiteľ/. Krstia sa až dospelí veriaci. Veria vnútornému zjaveniu v dušiach ošarených ľudí. V mene tohto vnútorného zjavenia zavrhujú cirkevný a štátny poriadok. Neuznávajú sudy, vojenskú službu, poslušnosť vláde... V spoločenskom živote žiadajú úplnú rovnoprávnosť a likvidáciu akéhokoľvek vlastnictva. Sú rozšírení v Holandsku, sev. Amerike, Nemecku, záp. Ukrajine...

BAPTISTI - vznik: Anglicko 1633, zakladateľ: Roger Williams.

- a/ partikulárni /šiestační/ - pridružení sa náuky Kalvina
- b/ generálni /všobecní/ - pridružení sa náuky Arminia /1680-1688/
- c/ baptisti siedmeho dňa - sviatujú v sobotu
- d/ tucteri - propagujú kriketom a svetových radovních, ktoré hru-
bú každý, konajú obradné uctievanie a h a breťský bozk
- e/ skotani /verní/ - počas spolitby skótu
- f/ baptisti s práve - list Pavla ap. Ríma
s 22.

V ich vyznaní zahrnuje sa sv. kresťanstvo, hierarchie, spojenie pozem-
skej cirkvi s nebeskou, uctievanie chrámov, krátenie a líčenie
chleba za obrad za sviatosti v zmysle Kalvinského učenia. Učenie
o predstielácii majú faktične kalvinistické a organizáciu zhovor
presbyteriálnu.

PÁPEŽ JÁN PAVEL II. v TAIZE /7. Okt./ 8. Okt. 1986

Príhovor pápeža ku komunita v zjednocenej cirkvi.

Milí bratia, s familiárnou dôvernosťou počas krátkeho spoli-
bytia chcel by som vás na erde a dôverne jednoducho povedať iba
to, že povedal máj predchodca Ján XXIII., ktorý vás osobitne mi-
loval a pozdravil brata Rogera slovom "O Teira, tate malá jer".
Je mojim priateľom, aby vás Pán ako oslobodujúca jer uchovával v rado-
sti evanjelia a evanjeliovaj šiatote breťskej lásky. Keďby z vás som
prišiel, aby to mil v milosrdennive dočas a v spoločnosti breťov.
Iba, že ste sa zaslúžili Kristovi na všetkom čo ste a z lásky k ne-
mu, to ostane ako by ste našli. Predsa k vám z celého sveta pri-
chádzajú tisíce mladých ľudí na návštevu, aby vás videli priših-
nutí vašou modlitbou a vašim životom v spoločnosti. Akoby ste
mohli na nich poukázať, ved' títo mladí ľudia sú vám drahí a pra-
striedajú sa s vami na nábož. aby vás povzbudili a rozširovali spo-
lu modlitby v radosti a spoločne povzbudovali ako prišihnutí jeri
tých, ktorí žijú v spoločnosti života. Vo vašom dni modlitby sa pra-
ca, odpustenie, modlitba - všeto všetko vo vašom živote, hlavou Sa-
lin, ktoré sa vám rozširujú ako dňa nebeského štva ochrana a ako
bratia a sľubujú všetkých v radosti a blaženosti učiti. Ja
verím, že vo vašom jedinečnom druhu podivného sica v obyčajnom
slova zmysle, každého povolania máta vaša komunita vyvolať dľa,
zároveň však poznať na podporovanie a rozširovanie. Predsa však pre
vašu komunitu uskutočnenie všetkých kresťanských v plnej po-
spolnosti, pre vašu lásku k Cirkvi budeš žiť a byť sť a budú
modlitby k dieťaťom váš Pán. Počúvajte však aj na hlas
kritiky, pripomienky a návrhy zo strany kresťanských cirkvi
a kresťanských spoločností, aby to, čo je v nich dobré, sa neda-
lej uchovávalo, pokračujte so všetkým v dialogu, bez váhania a s
ľakom. Vaše predstielacie presvedčenie v dľa. Keď si také budú
počúvať, mladých nekľasť a pripájať k tomu, že Kristova láska
s ňou spojila dľa a dľa zovu dľa všetkých jednota v plnej
pospolnosti a také také viera nebude ochrana. Viete však dobre,
ako veľmi si láti na erde komunita a je zakotvená aj v povinnos-
tách vyplývajúcich z pastoračnej praxi dľa dľa, v tomto
smere modlitby a vašimi modlitbami. Vy také sami chceli ste byť ako
pospolnosť podobenstva a pomáhať tým všetkým ktorých strážite,
aby zostali verí ich cirkevnej prisľúbosti, výchova a vyškolenie
zároveň však pripájať ich k biblie a chýbaniu tajomstva pospoli-
tosti aby zakotvili v tejto pospolnosti čo je aj plánom dľa.
Darmi, ktoré prijímajú od svojej cirkvi, spoľivo Kristus totiž v kaž-
dom kresťanovi silou lásky a dáva mu univerzálne erde modliteľa

zmierenia s kritickeho mieru, schopeného niesť evanjeliový boj pre oslobodenie, úplné oslobodenie človeka, každého človeka, celého ľudstva a zjednotiť ho pomocou kontemplácie.

Milí bratia, ďakujem vám, že ste sa pozvali a dali príležitosť znovu prísť do Talca /Dv. Otec ešte ako kardinál Ex navštívil Talca, pozn. prekladateľa/. Nech vás Pán ochraňuje, posilňuje a zachováva vo svojom pokoji a láske.

/preložil Ing. S.S./

KYTICA OD ZDRAVASVÉHO ÚSTAVU SV. OTCOVI

V jednom z prvých čísiel Plátku sme si hovorili o rôznych mariánskych hnutiach, ktoré v našej cirkvi existujú. V roku 1975 založili 4 veriaci-chori duchovné spoločenstvo pod ochranou Nepoškvrnenej Panny Márie. Na prepokovanie tu opíšem stienky, ktoré sú veľmi jednoduché: obetovať svoje utrpenie t.j. dopĺňať na svojom tele to, čo ostáva trpieť z Útrap Kristových pre jeho telo /Kol. 1, 24/ + zdravasvý Ústav, t. j. 3x3 Zdravasť ze sv. Otca, biskupov, kňazov 3x, ze blahoslávnych, rehoľníkov, mládež 3x, ze hriešnikov, telesne-duševne chorých, duše v očistci 3x.

Ostala sa mi do rúk kytica, ktorú poslali sv. Otcovi z Vianoc. Bol som šokovaný a dajť. Môžem povedať, že teraz už chápe, prečo sa nám mladým tak darí. Každý deň za nás niekto bojuje na neviditeľnom poli. Napíšem aspoň niekoľko čísiel obetí, ktoré priniesli na úmysel sv. Otca : 8 135 053 /1/ sv. ruženec, 4 212 050 /1/ uskromných modlitieb ze sv. Otca, 11 102 celodenných pôstov, 16 751 seba ľakto chorých a postihnutých obetuje zvyšok života a srdce na úmysel sv. Otca, 552 188 sv. malí atď. Členovia "Zdravasvého Ústavu" písali sv. Otcovi aj krátku listy, z ktorých úryvky zverejňujeme: "Obetovale som za Vás svoj život. Prosím Pána Ježiša, aby v miera ako ma život uniká, predĺžil Vás život k dobru sv. Cirkvi a celého sveta". Marta.

"Keď som chodil na ústrednú školu, utrpel som autohaváriu s trvalými následkami. Mám ochrnuté dolné končatiny, nechodím a počas liečenia mi rozrazil ošetrovateľ. Ostal som ochrnutý a sám. Nešiel som sa 19-ročný sedzi 80-ročným v Dome dôchodcov, kde ma dali do nemocnice... je to pre mňa ľahké. Pán Boh ma však nespustil. Kešili sa dobrí ľudia, čo mi ho zjavili a ja som i takto nešiel myslel života... rozhodol som sa to všetko darovať Váš, lebo ste mi aj životne-osobne blízky. Prijmite to všetko, Svätý Otče, aj s mojou úbohosťou ako darček k Vianociam". Ľubo.

"...v modlitbách ze Vás patítejúc dve malé dievčatká Marienka a Alenka. Ja mám 17 rokov, som ľakto chorá už 7 roky, po dvoch operáciách mám 3 zlomeniny, nohy ma nadržlia. Alenka má 9 rokov a od narodenia nechodí ani samostatne chodiť. Bola však pri prvom sv. prijímaní, veľmi miluje Pána Ježiša... By dve sme sa rozhodli obetovať svoje utrpenia ze Vás sv. Otče. Do kostola nás nosia na vozíkoch. Doma sa predvedliavame sv. ruženec ze Vás..."

"Chorý som 23 rokov a v ľakto chorobe ma zanechala manželka už pred 10 rokmi. Zostal som s dvoma deťmi - 15 ročným synom a 11 ročnou dcérou a ja nepohyblivý. Boh bol soje sila. Všetko to, čo ma tlačilo, bolelo, drahý Otče, všetko som to s Nepoškvrnenou Reikou položil na patňu ze Vás, ze otcov biskupov, kňazov, blahoslávnych, mládež, hriešnikov, duše v očistci... Vaše ústredajšie príhovory k chorým mi dodávajú silu bojovať ze dalej životom. Som Vám veľmi vďačný ze ne... otec Jaroslav".

Aspoň tolko z príspevkov Z.Ú. Prosíme, ak poznáte niekoho smutne chorého, postihnutého, dajte mu článok prečítať, aby našiel zmysel svojho každodenného krížového života. Kto by chcel bližšie informácie o hnutí Z.Ú., nech sa zastaví v redakčnej rade, veľmi radi pomôžeme.

NOVINKA - TRI ZDRAVASY

V tejto pobožnosti záľuží na tom, že každý deň sa modlíme 3x Zdraves na úmysly, ktoré najsvätejšia Panna zjavila sv. Matilde. Sv. Matilda z Hachenbornu, benedikťanka, ktorá žila v XIII.stor., bola veľkou dôverníčkou presvätej Panny.

ÚMYSLY:

Prvý Zdraves bude ku cti Boha Otca, ktorý veľkoleposťou svojej všemohúcnosti sa tak vyvýšil a porčil svoju dušu, že sam po NCM orodovaním všemohúca v nabi i na zemi.

Druhý Zdraves nech je ku cti BOHA SYNA, ktorý vo svojej veľkej a nevyspytateľnej múdrosti sa ozdobil a naplnil takými darmi vedy a rozumu, že sa teším z videnia Najsvätejšej Trojice viac, ako všetci svätci a že ma obdaril takou žiarou, ktorá osvätuje ako žiarivé slnko celé nebo.

Tretí Zdraves nech je ku cti BOHA SVÄTÉHO, ktorý vliat do nás plnosť sladkosti svojej lásky a urobil ma takou dobrou a láskavou, že po Bohu som najsladšia a najtichšia.

A tu sú prísľúbenia Najsvätejšej Panny, spojené s tromi Zdravami: v hodinu smrti budem pri tebe a budem ťa tešiť a vzdalovať od teba každú diabolskú silu. Budem ťa pomáhať v hodine prechodu do večnosti a vlievať do tvojej duše sladkosť Božej lásky, aby ťa ovládla tak, že každá bolesť a troska smrti sa premení prostredníctvom lásky v najsladší zážitok.

Aby sme vyhováli túžbu Panny, treba mať teda úmysel uctievať modlitbou každého Zdravesu jednu z troch výsad, udelených Pannou Máriou Najsvätejšou Trojicou: BOG, MLÁDEŽ, LASKA.

Tri Zdravasy vytvárajú pobožnosť vhodnú pre všetkých, aj pre tých, čo sú najviac zamestnaní. Z 1440 minút, z ktorých sa skladá 1 deň, ktože by nechcel sa pomodliť 3x Zdraves Mária a tak si zaistiť ochranu Matky Božej. Táto pobožnosť je veľmi krátka, ľahká a prístupná pre všetkých, aj deťom od útleho veku, keď sa už vedia pomodliť Zdraves.

Ak sa modlíme sv. ruženec, nebojme sa pripojiť aj tri Zdravasy. Modlíme sa ich ráno i večer. Ved táto pobožnosť je veľmi milá Najsv. Pannu, lebo nau získavame zvláštne milosti: osobitnú milosť pre konanie čností, chráni nás od hriechu, privádza obrátenie hriešnikov k pokániu, nevercov k viere, umožňuje aj zázračné uzdravenie a hlavne zaisťuje dobrú smrť po duchovnej stránke a ochráni nás pred večným ztratením.

K trom Zdravám radi sa pripojiť ešte strelnú modlitbu:

"Ó, Matka moja, zachráň ma v tento deň /v túto noc/ od smutného hriechu", alebo "Pre svoje čisté a Neopškvrnené Počatie, o Mária, zachovej čistým moje srdce, moje telo a moju dušu". Môžeš sa ju modliť raz, alebo striedavo za každým Zdravom. Nad podivuhodným rozšírením a veľkým poľehnaním, ktoré prináša pobožnosť troch Zdravov, cirkev skoro vyslovila svoju radosť, dala svoje schválenie a udelila jej božné duchovné výsady. Pápež Pavol VI. dňa 29.3.1564 udelil zvláštne poľehnanie a povzbudenie tým, ktorí Mária tento spočítajú na slávu našej nebeskej Matky a na duchovné blaho mnohých duší. Preto sa staneme aj my propekatormi tejto milšej pobožnosti.

HY VÁM - SOM TU

Potrebuješ ma? SOM TU!

Ty ma nevidíš, ale ja som svetlo Tvojich očí. Ty ma nepočuješ a predsa hovorím Tvojim hlasom.

TYCHÁM i keď nechápeš zmysel mojich ciest

TYCHÁM i keď nerozumieš môjmu dieľu, nie som neznáma vidina, nie som tajomstvo. Keď sa pohrúžiš do pokoja svojho vnútra, poznáš ma svojou vierou a intuíciou.

SOM TU, počujem Te, na Tvoje otázky odpovedám, keď ma potrebuješ, SOM TU.

Aj keď sa ku mne nehlásiš, SOM TU.

Aj keď máš pocit úplnej osamelosti, SOM TU.

Aj keď bolesťou trpiš, SOM TU.

SOM TU keď sa modlíš, i keď si potichu,

SOM v Tebe a Ty vo mne.

Iba Tvoje mysle ma oddávajú od Teba a len v Tvojej myslí ma poznávaš a moju prítomnosť prežívam. Aj keď odbočíš zo správnej cesty, SOM TU. Sám od seba nič nezmožíš, so mnou dokážeš všetko! SOM všade a SOM vo všetkom. Aj keď v ničom dobro nepoznávaš, dobro je tu, lebo SOM TU ja.

SOM TU, pretože tu máš byť, lebo SOM. Len vo mne má svet zmysel, iba mnou sa všetko dotvára a do tvarov oblieka.

Iba mnou celý svet vo svojom vývoji pokračuje.

SOM zákon, o ktorý sa opiera boh hviezd a rest buniek.

SOM zákon Tvojho života

SOM láska, ktorá zákon naplňuje.

SOM mier, SOM opora Tvojej lásky, SOM Tvoja istota, Tvoj pokoj.

Ty a ja sme jedno.

SOM, aj keď ma budú márne hľadať, ver, že nie si bez mňa.

Aj keď Tvoje viere vo mňa je poistá, moja viera v Teba je neuchvejná. Pretože Te poznám, preto, že Ťa mám rád, milovaný.

SOM TU !

Táto básň zložil J. D. Freeman pod dojmom blížiacej sa smrti svojej manželky. Kosmonaut J. B. Irwin ju opísal na plátno a 26.7.1971 ju na kozmickej lodi Apollo 15 spolu s kosmonautom D. R. Scottom a A. B. Wordenom vyniesli a uložili na mesiac, kde teraz je.

VY NÁM - skubenizmus v praxi /od neznámeho autora/

Januárový týždeň modlitieb za jednotu veriacich sa v obci Nesvady končil nedeľnou slávnostnou bohoslužbou slova namiesto litánií. Táto bohoslužba si pripravili a zúčastnili sa na nej veriaci viacerých vyznaní - letničiarri, bratia baptisti, evanjelici a katolíci, ktorých žiaľ, bolo pomernej napriek tomu, že to bolo v katolíckom kostole. Z nášho spoločenstva sa zúčastnili "aj" dvaja občania. Snahu však pripisujeme na stranu katolíckych veriacich, ktorí celú akciu pripravili. Úvodné slová predniesol katolícky knaz, potom boli tri čítania z Písma svätého. Po nich jednotliví kazatelia predniesli svoje kázne na danú tématiku Božieho slova. Medzi kázňami sa spievali náboženské piesne. Najviac ma zaujala kázaň letničiarkeho kazateľa, ktorý hovoril o niektorých svojich životných pádch, premenách a vnímaní viery. /žiaľ pre autobusové spojenie sme museli po druhej kázni odísť/. Po troch kázňach nasledovali spoločné modlitby veriacich vo forme viacerých cirkví zišli na spoločných obradoch. Ved kedy predtým sa niečo podobné uskutočnilo? Asi nik z nás sa nepamätá. Účasť bola naozaj hojná najmä zo strany baptistických veriacich. Že by oni mali najväčší záujem na zjednotení? Nuž z tohto vidieť, že týždeň modlitieb za jednotu veriacich sa dá prežiť

aj v inom duchu... A čo my? Mal náš týždeň hodnotu aspoň jedného desiatka?

Apoštolský list Jána Pavla II. p. p. mladým

Otázky o večnom živote

Čo mám robiť, aby môj život mal hodnotu, aby mal zmysel? Táto váž-
nivá otázka v ústach mladíka z evanjelia znie takto: "Čo mám robiť,
aby som dosiahol večný život?" Keď však niekto položí otázku takým-
to spôsobom, hovorí ešte rečou, ktorej rozumejú dnešní ľudia? Nie
sme generáciou, ktorej životný horizont je celkom vyplnený svetom
a pozemským pokrokom? Naše myslenie prebieha predovšetkým v pozem-
ských kategóriách. Keď prekračujeme hranice našej planéty, robíme
to preto, aby sme podnikali medziplanetárne lety, vysielali signá-
ly na iné planéty a vypúšťali k nim kozmické sondy. Všetko to sa
stalo obsahom našej modernej civilizácie. Veda spolu s technikou
objavila v neporovnateľnej miere možnosti človeka voči materii a
podarilo sa jej ovládnuť aj vnútorný svet jeho myslenia, schopnos-
ti, náklonnosti a vášni.

No zároveň je jasné, že keď sa postavíme pred Krista, keď mu
ako svojmu dôverníkovi predkladáme otázky svojej mladosti, nemôže-
me sa pýtať ináč, ako spomínaný mladík v evanjeliu: "Čo mám robiť,
aby som dosiahol večný život?" Každá iná otázka o zmysle a hodnote
nášho života by bola zači-voči Kristovi nedostatočná a nepodstatná.

Veď Kristus je nielen dobrý učiteľ, ktorý ukazuje cesty pozem-
ského života, ale je aj svedkom toho definitívneho určenia, ktoré
má človek v Bohu samom. Je svedkom nesmrteľnosti človeka. Evanje-
lium, ktoré ohlasoval svojím slovom, je definitívne potvrdené kri-
žom a zartvychytením vo veľkonočnom tajomstve. "Kristus vzkriesený
zartvých už neumiera, smrť nad ním už nepanuje". Svojím zartvych-
ytením sa Kristus stal aj trvalým "známením, ktorému budú odporo-
vať", oproti všetkým programom, ktoré sú neschopné vyvieť človeka
za hranicu smrti, naopak, pre ne táto hranica značí koniec všetkých
otázok človeka o hodnote a zmysle života. Voči všetkým týmto pro-
gramom, svetonázorom a ideológiami Kristus stále opakuje "Ja som
vzkriesenia a život".

Ak teda ty, drahý brat a sestra, chceš hovoriť s Kristom a
osvojiť si celú pravdu jeho svedectva, musíš na jednej strane "xi-
lovať svet" - lebo "Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorode-
ného Syna" - a súčasne si musíš nadobudnúť vnútorný odstup voči ce-
lej tej bohatej a obchvatnej skutočnosti, ktorou je "svet". Musíš
sa rozhodnúť a položiť si otázku o večnom živote. Lebo "tvárnosť
tohto sveta sa pomína" a každý z nás je podriadený tejto pomínu-
teľnosti. V dimenzii viditeľného sveta sa človek rodí a perspektí-
vou nového dna svojej smrti. Ale keďže vnútorným dôvodom bytia
človeka je prekonať sám seba, musí v sebe a súčasne aj všetko
to, čím presahuje svet.

Všetko, čím človek v sebe samom presahuje svet - hociiv Boh
zostáva zakorenený - sa vysvetľuje Božím obrazom a podobou, ktorá
sú už od začiatku vtlačené do ľudskej bytosti. A všetko, čím člo-
vek presahuje svet, nielenže správneje otázky o večnom živote, ale
robi ju priam nevyhnutnou. Táto otázka si kladú ľudia oddávna a to
nielen v oblasti kresťanstva, ale aj mimo neho. Aj vy musíte nájsť
odvahu položiť si ju podobne ako mladík v evanjeliu. Kresťanstvo
nás učí chápať pomínutelnosť z hľadiska Božieho kráľovstva, z hľa-
diska večného života. Bez tohto hľadiska pomínutelný život, ako-
koľvek by bol bohatý a v každom ohľade vyjadrený, nakoniec by člo-
veku priniesol iba neodvratnú smrť. Medzi mladosťou a
smrťou je protiklad. Zdá sa, že smrť je ďaleko od mladosti. A tak

to aj je. Keďže však mladosť znamená program na celý život, zostavený podľa kritéria zmyslu a hodnoty, aj v mladosti si treba nevyhnutne položiť otázku o konci všetkého. Ľudská skúsenosť, odkázaná sama na seba, hovorí to isté ako Sväté písmo: "Je ustanovené, že ľudia musia iba jeden raz zomrieť". Inšpirovaný autor k tomu dodáva: "a potom príde súd." Kristus však hovorí: "Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumarie nikdy." Pýtajte sa teda Krista, ako mladík v evanjéliu: "Čo mám robiť, aby som obdržal život večný?" /pokračovanie v budúcom Plátku/

Samizdat.sk